

Beszámoló

A Communitas Alapítvány Alkotói Ösztöndíjának 2019-ben kiírt támogatására két különböző, ám mégis egymással összefüggő projektervezettel pályáztam, melynek megvalósulása - némi változtatással - sikeresnek bizonyult. Tulajdonképpen még mindig tart.

Rövid- és hosszútávú terveim egyik legfontosabb lépése doktori hallgatóként felvételt nyerni a Kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetem, Doktori Iskola, Színház és Film kar, Színház és előadóművészetek szakán, melyre tavaly ősszel jelentkeztem. Jelen pillanatban első éves doktori hallgató vagyok, Bács Miklós színész, egyetemi oktató, PhD témavezető tanár mentorálásával. Az esetek nagy részében egy jól kitalált, fókuszált kutatási téma a doktori iskola első évében körvonalazódik ki igazán, szűkül a témakör, a kezdeti érdeklődés változik. Ez így történt az én esetemben is, mára már több szempontból változott az a kutatási tervem, mely az Alkotói Ösztöndíj pályázati benyújtásának mellékleteként is megtalálható, azonban bizonyos alappillérek megmaradtak. Ilyen például a színház és pszichodráma kapcsolata, mely tulajdonképpen jelenlegi kutatásom egyik vezértémája. A pszichodráma iránti érdeklődésemből kiindulva tavaly nyáron részt vettem, immáron második alkalommal, a szlovéniai Krusce Művészi Rezidencia és Színházi Nevelés Központ által megrendezett nemzetközi Mini Pszichodráma Fesztivál intenzív workshopjain, melynek költségeit az Alkotói ösztöndíjamból fedeztem. Emellett aktív résztvevője vagyok a Magyar Pszichodráma Egyesület ősszel induló, 150 órás pszichodráma önismereti csoportjának, Daubner Eszter klinikai szakpszichológus, kiképző pszichodráma pszichoterapeuta és Dr. Szabó Gergely Sándor, pszichodráma vezető, egészség szakpszichológus, egyetemi adjunktus vezetésével. A kurzus díját eddig ugyancsak a Communitas Alapítvány támogatásával sikerült fedeznem. Az ott készült jegyzeteimet a doktori kutatásom anyagaként használom fel, párhuzamot vonok a színészmesterség- és a pszichodráma gyakorlatai között. Ennek kapcsán kétszer is meghívást kaptam a kolozsvári BBTE Kommunikáció és Közkapcsolatok első éves mesteri hallgatóinak tartott szemináriumára. A

résztevő egyetemi hallgatókkal sikerült elmélyülni az oktatás és önismeret témakörben, melynek anyagát az előkészülőben lévő színházi előadásomhoz használom fel.

Az Alkotói Ösztöndíjra benyújtott pályázatomban kifejtettem az alternatív oktatás iránti érdeklődésemet, melyet a már említett színházi előadásra készülő dokumentálódási szándékaimmal kötöttem össze. Ennek következtében betekintést nyerhettem a Waldorf Pedagógia rejtelseibe és idén januárban együtt dolgozhattam a solymári Fészek Waldorf Gimnázium tizedik osztályos diákjaival. A közös együttműködés három hétig tartott, ugyanis a Waldorf oktatásban ennyi időt foglal magába egy epoha. Az epoha hasznossága és szükségessége elsősorban abban rejlik, hogy ebben az időszakban a diákok az adott tantárgyra több figyelmet fektethessenek, és - mint megtudtam - a Waldorf oktatásban elengedhetetlen tantárgyként van jelen a drámajáték minden korosztálynak. A mostani tizedikes diákokkal együtt, három hét alatt készítettünk egy improvizációra épülő, commedia dell'arte alapokból inspirálódó előadást, amelyet a kilencedikes diákoknak, tanároknak, illetve szülőknek mutattunk be. Az ott szerzett tapasztalatokat doktori kutatásomban szintén felhasználom, illetve a Communitas Alapítványnak benyújtott pályázatomban feltett céloom megvalósításaként, a készülő többgenerációs színházi előadás anyagaként is hasznosítom.

Jelenleg Budapesten élek, többek között szabadúszó színész, doktori hallgató, belső építész, pályázatíró, varró, kertész, asztalos, szállító, projektmenedzser, vers-, dráma- és forgatókönyv író, díszlettervező, túlélő vagyok, és továbbra is kitartok az elképzeléseim megvalósítása mellett.

Mélységes hálám a Communitas Alapítvány támogatásáért!